

Fortiden til, som en Overlevering fra en svunden Tid. Ganske vist er den Tid forbi, da man, naar man vilde køre med denne Bane, maatte være belavet paa at staa af, naar man skulde op ad Bakke, og skyde bag paa, eller i hvert Fald paa, hvad jeg har været med til, at Toget ikke kunde klare Bakkerne, men har maattet rykke tilbage og tage Tilløb for at komme over. Men i det hele er denne Banes Forhold — hvad ogsaa dens økonomiske Resultat viser — forældede. Det er blandt andet en saa ynkværdig Forbindelse, man har ad den Vej, at naar vi skulle rejse fra den Side, hvor jeg bor, ad Fakse til, maa man hellere leje en Vogn, som man gjorde i gamle Dage, thi man kan ikke komme hjem samme Dag. Men nu har det i nogle Aar ligget i Luften, at Staten vilde overtage Fakse-Banen, og det er det, som har givet disse Projekter, jeg taler om, nogen Vind i Sejlene. Saa snart Fakse-Banen bliver overtaget af Staten, er man sikker paa, at der kommer en fornuftig Drift, og saa vil der ogsaa komme Trang til en Forbindelse mellem Fakse-Banen og hele den Egn, som ligger Syd paa, Vest for Præstø og ned til Vordingborg.

Ærede Medlemmer ville ved et Blik paa Kortet se, at der er et ret stort Rum og et udmærket Opland for en Bane paa disse Strækninger, saa den Tid lader sig ikke skyde alt for langt ud, da man maa have en Baneforbindelse der. Jeg skal slutte mig til disse Tanker og Ønsker, som ere fremsatte. Man har navnlig tænkt sig Banen gaaende ud fra Tokkerup paa Fakse-Banen over Kongsted til et Punkt paa Næstved—Præstø-Banen, rimeligvis Tapperneje, og derfra videre forbi de tæt befolkede Byer Udby, Ørslev over til Vordingborg. Der er dannet flere Komiteer derne, som arbejde paa Gennemførelsen af dette Projekt. De arbejde ihærdigt og have indgivet eller ville indgive Andragende til den højtærede Minister, som det sig hør og bør. Jeg anbefaler det ærede Udvalg at tage denne Sag under Overvejelse.

Dernæst vil jeg slutte mig til en Udtalelse, som blev fremsat af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Da han omtalte den sjællandske Midtbane, talte han for, at den maatte blive lagt noget Øst over, saa at den kom til at gaa over Balstrup, Tvindelstrup, Sneslev o. s. v. Syd paa. Jeg skal ikke indlade mig paa at sige, om dette i og for sig kan være heldigere end det, der er foreslaaet; der er paa den anden Side ogsaa Folk, som trække den modsatte Vej. Men i samme Forbin-

delse nævnte det ærede Medlem et Projekt, som har været fremme i mange Aar, og som i Grunden var det oprindelige, inden vi fik det Projekt, som blev gennemført, Forbindelsen mellem Slagelse og Næstved, idet man nemlig den Gang tænkte sig en Bane gaaende ud fra Skelskør, hvor der nu er ført Bane til, og dernæst over Dalmose, Fuglebjerg, Reinstrup, Regerup til Glumsø. Det er dette Projekt, jeg vil give min Tilslutning, uanset hvordan Banen bliver lagt fra Ringsted til Næstved. Der er saa store og frugtbare Egne mellem Dalmose og Glumsø, at der dér maa komme en Bane inden ret længe.

Til Slutning skal jeg tillade mig i Tilslutning til det ærede Medlem for Fuglebjerg (Lars Jensen) at anbefale, at man tager under Overvejelse, om ikke nu Tidspunktet maatte være kommet til at forlænge den sjællandske Midtbane til Karrebæksminde, altsaa skaffe Næstved i Forbindelse med sin Havneby.

I Modsætning til det ærede Medlem, som havde Ordet før mig (W. Neergaard), kan jeg ikke andet end lykønske den højtærede Trafikminister til, at han nu har fremsat Forslag om en Værdistigningsskat af de Ejendomme, som faa Gavn af disse ny Baneanlæg. Jeg tror nemlig ikke som det ærede Medlem, at fordi vi have levet lykkeligt ved det, vi nu have, skulle vi ikke give os til at undersøge, om der ikke var ny Veje, vi kunde gaa for at faa Indtægter til Staten. Netop de Midler, som hidtil i væsentlig Grad have bragt Indtægter til Statskassen, have vi røkket ved i de senere Dage, og det har været aldeles nødvendigt at røkke ved dem. Statens største Indtægt har hidtil været de indirekte Skatter, navnlig Toldindtægterne, men vi ere alle enige om, at vi i Længden ikke bør tage saa store og stadigt stigende Indtægter ind ad denne Vej. Naar vi saa finde et Skattegrundlag, som kan bære og som med Rette bør bære en hel Del af Byrden i de kommende Tider, kan jeg ikke andet end lykønske den højtærede Minister til, at han har haft Mod til at foreslaa at benytte dette Grundlag. Han maatte jo være paa det rene med, at de, som tale for Fortidens Overlevering, de, der finde, at vi leve lykkeligt paa det bestaaende, vilde rejse stærke Anker derimod.

Det ærede Medlem, som nu talte (W. Neergaard), ankede bl. a. over, at man ikke var gaaet Frivillighedens Vej som paa Slangstrupbanen. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: Tror han da virkelig, at vi kunne faa vore Skatter ind ad Frivillig-